

Анонимизиран текст

Превод

C-24/21

Дело C-24/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

14 януари 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunale ordinario di Pordenone (Италия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

4 януари 2021 г.

Жалбоподател:

РН

Ответници:

Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche -
Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli
Venezia Giulia

[...]

**TRIBUNALE DI PORDENONE (ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД
ПОРДЕНОНЕ, ИТАЛИЯ)**

Гражданско отделение

Съдът [...] постановява следното

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

по гражданско дело [...]

между

РН [...]

- жалбоподател -

и

REGIONE AUTONOMA FRIULIE VENEZIA GIULIA (АВТОНОМНА ОБЛАСТ ФРИУЛИ ВЕНЕЦИЯ ДЖУЛИЯ, ИТАЛИЯ) [...];

Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche - Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia (Централна дирекция за селскостопански хранителни, горски и рибни ресурси — Служба гори и горска администрация на автономна област Фриули Венеция Джулия) [...];

- ответници -

Предмет: Оспорване на наказателно постановление [...].

МОТИВИ НА РЕШЕНИЕТО

С жалба, за която е уведомена област Фриули Венеция Джулия, и след постановлението от 8 май 2020 г. на Централна дирекция за селскостопански хранителни, горски и рибни ресурси — Служба гори и горска администрация на автономна област Фриули Венеция Джулия), г-н РН, в лично качество и като собственик и законен представител на еднолично дружество „In Trois“, обжалва наказателно постановление № 070440/2019 (издадено след установяването от 11 август 2015 г.), с което му е наложено да заплати сумата от 5 000,00 EUR за нарушение на член 2.1 от Legge Regionale Friuli Venezia Giulia n. 5/2011 (Областен закон № 5/2011 на Фриули Венеция Джулия).

Област Фриули Венеция Джулия, а впоследствие и централната дирекция се конституират като страни по делото [...] и оспорват по същество основателността на жалбата.

[...] настоящата юрисдикция **[ориг. 2]** счита за необходимо, преди да разгледа спора по същество, да спре производството във връзка с искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

[...] *[предварителни възражения, релевантни единствено в рамките на националното производство]*

По направеното от жалбоподателя искане за отправяне на запитване до Съда на Европейския съюз се посочва следното.

Преюдициалното запитване по член 267 ДФЕС позволява на националния съд да отправи запитване до Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) относно тълкуването или валидността на европейското право и е основен механизъм за гарантиране на еднаквото тълкуване и прилагане на правото на Европейския съюз във всяка държава членка.

Решението за отправяне на преюдициалния въпрос до общностния съд е от компетентността на националния съд (решения на Съда от 16 декември 2008 г., C-210/06, Cartesio, и от 21 юли 2011, C-104/10, Kelly), докато страните могат само да предложат оправянето на въпрос на съда, като поискат намесата му (определение на Съда от 3 юли 2014 г., C-19/14, Talasca).

Освен ако не е последна инстанция, националният съд е свободен (решение на Съда от 11 септември 2014 г., C-112/13, А срещу В и др.) да отправи до Съда във всеки момент от производството всеки преюдициален въпрос, който счита за необходим за постановяването на решение по делото.

В същия смисъл [е текстът на] точка 12 от Препоръките към националните юрисдикции относно отправянето на преюдициални запитвания (2019/C 380/01) [...] **[ориг. 3]** [...] [текст на посочената разпоредба]

В разглеждания случай г-н РН е санкциониран от административния орган съгласно член 2.1 от Областен закон № 5/2011 (въведен с член 2, алинея 26, буква а) от Областен закон № 15/2014), озаглавен „Специални мерки за избягване на случайното наличие на ГМО в традиционните и биологичните култури царевица“, който предвижда: „С цел избягване на случайното наличие на ГМО в традиционните и биологичните култури царевица на територията на Фриули Венеция Джулия, характеризираща се с производствени модели и земеделски структури, които влияят на нивото на примесите между генетично модифицираните и генетично немодифицираните култури, се изключва отглеждането на генетично модифицирана царевица съгласно възможността, призната от точка 2.4 от Препоръка 2010/C200/01 на Комисията от 13 юли 2010 година относно насоките за разработване на национални мерки за съвместно съществуване на генетично модифицирани култури с традиционните и биологичните земеделски култури с цел избягване на случайното наличие на ГМО в тях. Отглеждането на генетично модифицирана царевица води до налагане на административна имуществена санкция от 5,000 EUR до 50,000 EUR от компетентната служба във връзка с управлението на областната горска администрация“.

Точка 2.4 от Препоръка 2010/C200/01 на Комисията от 13 юли 2010 г., озаглавена „Мерки за недопускане на отглеждането на ГМО в обширни области („зони без ГМО“)“, гласи: „Разликите в регионалните аспекти като метеорологичните условия (които оказват влияние върху активността на опрашителите и придвижването на прашеца във въздуха),

топографията, схемите за редуване на културите, системите за ротация на културите или земеделските структури (включително и заобикалящите структури като живи плетове, гори, необработваеми площи и пространствената организация на обработваемите площи) могат да окажат влияние върху степента на смесване на генетично модифицираните и традиционните и биологичните култури, както и върху необходимите мерки за избягването на случайното наличие на ГМО в другите култури. При дадени икономически и природни условия държавите членки следва да обмислят възможността за недопускане на отглеждането на ГМО в обширни области на своята територия с цел избягване на случайното наличие на ГМО в традиционните и биологичните култури. Такова недопускане следва да почива на доказателство от страна на държавата членка, че във въпросните области не са достатъчни други мерки за постигането на достатъчно ниво на чистота. Освен това ограничителните мерки следва да бъдат пропорционални на следваната цел (т.е. защита на определени нужди на земеделските производители, отглеждащи традиционни и/или биологични култури)“.

Член 26а от Директива 2001/18 предвижда: „1. Държавите членки могат да вземат подходящите мерки, за да избегнат случайното наличие на ГМО в други продукти. 2. Комисията събира и координира информация на базата на проучвания [...] на ниво Общност и на национално ниво, наблюдава развитието по отношение на съвместното съществуване в държавите членки и на базата на информация и наблюдения разработва указания за съвместното съществуване на генетично модифицирани, [ориг. 4] конвенционални и биологични култури“.

Член 16, параграф 1 от Директива 2002/53/ЕО на Съвета относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове, изменена с Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г., гласи: „Държавите членки гарантират, считано от датата на публикуването, посочено в член 17, че посевният материал от сортове, признати в съответствие с настоящата директива или в съответствие с принципите, съответстващи на тези от настоящата директива, не е предмет на каквото и да е търговско ограничение по отношение на сорта“. Член 17 от тази директива предвижда: „Комисията, въз основа на информацията, предоставена от държавите членки и постепенно с постъпването ѝ, осигурява публикуването в серия „С“ на Официален вестник на Европейските общности, под заглавието „Общ каталог на сортовете от земеделски растителни видове“, на всички сортове, чиито посевен и посадъчен материал в приложение на член 16 не е подложен на никакви ограничения за търговия по отношение на сорта [...]“.

Област Фриули Венеция Джулия изтъква, че е приела Областен закон № 5/2011, за да предвиди прилагането на принципа, посочен в член 26а от Директива ЕС 2001/18 и в Препоръката от 13 юли 2010 г., като подчертава, че член 2.1, който установява мерките за съвместно съществуване при

културите царевица, е въведен с член 2, алинея 26, буква а) от Областен закон № 15/2014, след постановвяването на решение на Съда от 6 септември 2012 г. и на определение на Съда от 8 май 2013 г., и след процедура EU Pilot, започната по отношение на италианската държава, след положителна оценка на ЕС.

На този етап следва да се отбележи, че страните не спорят, че сортът MON 810 може да се търгува свободно в рамките на Съюза, но че по силата на посочения Областен закон № 5/2011 той не може да се отглежда на цялата територия на област Фриули Венеция Джулия.

В определение от 8 май 2012 г. по дело C-542/12, отнасящо се до различен правен въпрос, Съдът се произнася в смисъл, че „[...] на поставените въпроси следва да се отговори в смисъл, че правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че за отглеждането на ГМО като сортовете царевица MON 810 не може да се прилага национална процедура за даване на разрешение, когато използването на тези сортове и търговията с тях са разрешени по смисъла на член 20 от Регламент № 1829/2003 и посочените сортове са вписани в общия каталог, предвиден в Директива 2002/53. Член 26а от Директива 2001/18 трябва да се тълкува в смисъл че не позволява на държавите членки да се противопоставят на отглеждането на тяхна територия на такива ГМО, с мотива че получаването на национално разрешение би било паралелна мярка, която цели да се избегне случайното наличие на ГМО в други [ориг. 5] култури“ (точка 33).

За пълнота следва да се отбележи, че с Решение [за изпълнение (ЕС) 2016/321] на Комисията от 3 март 2016 г. е предвидена забрана за отглеждането на царевица ГМО MON 810 на цялата територия на Италия (член 1: „Отглеждането на генетично модифицирана царевица (*Zea mays L.*) MON 810 се забранява на териториите, изброени в приложението към настоящото решение“, в приложение 1, точка 8), е посочена Италия). Това решение обаче е прието след датата на извършеното от г-н РН и предмет на настоящия спор нарушение, като констативният протокол е от 11 август 2015 г.

Предвид гореизложеното, с оглед на петитума [отмяна на обжалваната мярка] и на основанието [нарушение на няколко разпоредби на правото на Съюза и на националното право] на подадената от г-н РН жалба, се поставя въпросът дали забраната, въведена с член 2.1 от Областен закон № 5/2011, с който се въвеждат мерки за съвместно съществуване, равнозначни на забрана за отглеждане на сорта царевица MON 810 на територията на област Фриули Венеция Джулия, съответства или противоречи на цялата система на Директива 2001/18, включително с оглед на Регламент 1829/2003 и на посоченото в Препоръка [2010]/C200/01.

Възниква и въпросът дали забраната за отглеждане на царевица ГМО от типа MON 810, чиято продажба в рамките на Съюза все още изглежда

разрешена, може да представлява мярка с равностоен ефект, разбираана като „всяка мярка, която пряко или непряко, действително или потенциално, възпрепятства търговията със стоки между държавите членки“ (решение на Съда от 11 юли 1974 г., [8/74], Dassonville) и следователно противоречи на членове 34 ДФЕС, 35 ДФЕС и 36 ДФЕС?

Ето защо, по-конкретно по изложените съображения, се счита за необходимо отправянето до Съда на Европейския съюз на преюдициалните въпроси, съдържащи се в диспозитива.

Настоящото производство се спира до произнасянето на Съда на Европейския съюз по преюдициалното запитване.

По изложените съображения

На основание на член 267 ДФЕС,

отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

- 1) Съвместима ли е забраната в член 2.1 от Областен закон № 5/2011 на Фриули Венеция Джулия, който въвежда мерки за съвместно съществуване, равнозначни на забрана за отглеждане на сорта царица MON 810 на територията на област Фриули Венеция Джулия, с цялата система на Директива 2001/18, или ѝ противоречи, включително с оглед на Регламент № 1829/2003 и на посоченото в Препоръка [2010]/C200/01?
- 2) Може ли тази забрана да представлява и мярка с равностоен ефект и следователно да противоречи на членове 34 ДФЕС, 35 ДФЕС и 36 ДФЕС?

[...] [ориг. б] [...]

Порденоне, 4 януари 2021 г.

[...]